

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 grudnia 2016 r.

Poz. 2041

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie roślin

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 50),
- 2) ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1228),
- 3) ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948),
- 4) ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1954)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 8 grudnia 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 50), które stanowią:

„Art. 9. 1. Postępowania dotyczące naboru kandydatów do zatrudnienia na stanowiska pracy, o których mowa w:

- 1) art. 59 ust. 4 i art. 60 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,
- 2) art. 9 ust. 4 i 15a ustawy wymienionej w art. 2,
- 3) art. 19 ust. 3a ustawy wymienionej w art. 3,
- 4) art. 83 ust. 3c ustawy wymienionej w art. 4,
- 5) art. 6 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 5,
- 6) art. 6 ust. 3a i 3m ustawy wymienionej w art. 6,
- 7) art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 7,
- 8) art. 8 ust. 4 i art. 9 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 8

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają zakończeniu z tym dniem.

2. Stosunki pracy pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiskach, o których mowa w:

- 1) art. 59 ust. 4 i art. 60 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,
- 2) art. 9 ust. 4 i 15a ustawy wymienionej w art. 2,
- 3) art. 19 ust. 3a ustawy wymienionej w art. 3,
- 4) art. 83 ust. 3c ustawy wymienionej w art. 4,
- 5) art. 6 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 5,
- 6) art. 6 ust. 3a i 3m ustawy wymienionej w art. 6,
- 7) art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 7,
- 8) art. 8 ust. 4 i art. 9 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 8

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stają się stosunkami pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.^{a)}).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 42 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1228), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35);
- 3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1).”

„Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 196, art. 199, art. 200, art. 209, art. 211, art. 214, art. 215, art. 217 ust. 3 i 4, art. 239–246, art. 254 i art. 260 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), które stanowią:

„Art. 196. 1. Stroną porozumień zawartych przez Szefa Służby Celnej z innymi podmiotami, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W zakresie, w jakim porozumienia, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do funkcjonariuszy celnych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w ich miejsce uprawnionymi stają się funkcjonariusze.”

„Art. 199. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez inspektorów kontroli skarbowej jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735.

3. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy skarbowe jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.

Art. 200. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia prowadzone i niezakończone przez dyrektorów izb celnych, naczelników urzędów celnych oraz inspektorów kontroli skarbowej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

2. Postępowania w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047) prowadzone i niezakończone przez urzędy skarbowe do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują do prowadzenia właściwi naczelnicy urzędów skarbowych.”

„Art. 209. 1. Postępowania podatkowe i celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ponagłeń rozpatrywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz w sprawach wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany decyzji wydanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zaskarżonych do sądu administracyjnego, w których nie zapadło prawomocne orzeczenie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 211. Postępowania celne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone przez:

- 1) naczelnika urzędu celnego jako organ pierwszej instancji – prowadzi właściwy zgodnie z przepisami prawa celnego naczelnik urzędu celno-skarbowego na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) dyrektora izby celnej – jako:
 - a) organ odwoławczy od decyzji naczelnika urzędu celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji– prowadzi dyrektor izby administracji skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.”

„Art. 214. 1. Pozwolenia, zezwolenia oraz inne decyzje i rozstrzygnięcia wydane przez organy celne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

2. W zakresie, o którym mowa w ust. 1, właściwymi są organy, które stały się właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 215. 1. Czynności przewidziane przepisami prawa celnego związane z wprowadzaniem towarów na obszar celny Unii Europejskiej, wyprowadzaniem towarów z tego obszaru oraz regulowaniem ich sytuacji, w szczególności obejmowaniem towarów procedurami celnymi, w wyniku których nie zostało wydane ostateczne rozstrzygnięcie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Art. 217. „3. Kontrole wykonywane przez organy Służby Celnej na podstawie przepisów rozdziału 3 ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.

4. Kontrole wykonywane przez Służbę Celną, o których mowa w art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.^{b)}), wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów przez właściwych miejscowo naczelników urzędów celno-skarbowych.”

„Art. 239. 1. Postępowania egzekucyjne wszczęte przez dyrektora izby celnej i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

^{b)} Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

2. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej jako organu egzekucyjnego.

Art. 240. 1. W przypadku postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego.

2. Czynności podjęte przez urzędy skarbowe w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

3. Do postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 241. Postępowania wszczęte przez dyrektora izby celnej jako organ egzekucyjny z urzędu albo na wniosek, skargę i zarzuty złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są dalej prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 242. Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 4, zastosowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez dyrektora izby celnej przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1.

Art. 243. Naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych w sprawie zwolnienia rzeczy lub prawa majątkowego spod egzekucji, o którym mowa w art. 40 § 2 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 244. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora izby celnej w postępowaniach sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi lub zabezpieczającymi, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 4.

Art. 245. 1. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez dyrektora izby celnej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia zobowiązanego o zmianie wierzyciela lub organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności w stosunku do zobowiązanego.

2. W przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych przez dyrektora izby celnej i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

3. W przypadku zajęć wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych dokonanych przez dyrektora izby celnej i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie postępowania egzekucyjnego zgodnie z art. 239 ust. 1, zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego oraz numerze rachunku bankowego.

Art. 246. Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w zakresie rozstrzygnięć wydanych przez dyrektora izby celnej jako wierzyciela i organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 254. Czynności już podjęte w postępowaniach i w kontrolach, o których mowa w art. 199–253, pozostają w mocy.”

„Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 3) art. 4 pkt 12, art. 163 pkt 3, art. 168, art. 172 pkt 6 oraz art. 192 ust. 1–4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”;
- 4) art. 43 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1954), który stanowi:

„Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 39 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 9 grudnia 2016 r. (poz. 2041)

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o ochronie roślin¹⁾

- ¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
- 1) dyrektywy Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 172, z późn. zm.),
 - 2) dyrektywy Rady 69/465/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 174, z późn. zm.),
 - 3) dyrektywy Rady 69/466/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania tarczніка niszczyiciela (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 5, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 176, z późn. zm.),
 - 4) dyrektywy Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiającej szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie (Dz. Urz. WE L 307 z 18.11.1974, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 34),
 - 5) dyrektywy Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych (Dz. Urz. WE L 307 z 18.11.1974, str. 5, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 38, z późn. zm.),
 - 6) dyrektywy Rady 74/647/EWG z dnia 9 grudnia 1974 r. w sprawie zwalczania zwójek występujących na goździku (Dz. Urz. WE L 352 z 28.12.1974, str. 41; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 2, str. 58),
 - 7) dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 33 z 08.02.1979, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 4, str. 33, z późn. zm.),
 - 8) dyrektywy Komisji 83/131/EWG z dnia 14 marca 1983 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 91 z 09.04.1983, str. 35; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 250),
 - 9) dyrektywy Komisji 85/298/EWG z dnia 22 maja 1985 r. zmieniającej po raz drugi załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 154 z 13.06.1985, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 171),
 - 10) dyrektywy Rady 86/214/EWG z dnia 26 maja 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 152 z 06.06.1986, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 36),
 - 11) dyrektywy Rady 86/355/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 212 z 02.08.1986, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 72),
 - 12) dyrektywy Komisji 87/477/EWG z dnia 9 września 1987 r. zmieniającej po raz trzeci załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 273 z 26.09.1987, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 294),
 - 13) dyrektywy Rady 89/365/EWG z dnia 30 maja 1989 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 159 z 10.06.1989, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 58),
 - 14) dyrektywy Komisji 90/335/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. zmieniającej po raz czwarty załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 162 z 28.06.1990, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 91),
 - 15) dyrektywy Rady 90/533/EWG z dnia 15 października 1990 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 296 z 27.10.1990, str. 63; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 405),
 - 16) dyrektywy Komisji 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 r. zmieniającej po raz piąty załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 92 z 13.04.1991, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 183),
 - 17) dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.),
 - 18) dyrektywy Komisji 92/70/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiającej szczegółowe zasady przeprowadzania badań do celów uznania stref chronionych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 250 z 29.08.1992, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 74),

- 19) dyrektywy Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustalającej obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustalającej szczegóły ich rejestracji (Dz. Urz. WE L 344 z 26.11.1992, str. 38; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 220),
- 20) dyrektywy Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiającej stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiającej szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz. Urz. WE L 4 z 08.01.1993, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 333, z późn. zm.),
- 21) dyrektywy Komisji 93/50/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. określającej niektóre rośliny niewymienione w załączniku V część A do dyrektywy Rady 77/93/EWG, których producenci, magazyny lub centra wysyłkowe w strefach produkcji takich roślin, muszą być wpisani do rejestru urzędowego (Dz. Urz. WE L 205 z 17.08.1993, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 398),
- 22) dyrektywy Komisji 93/51/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. ustanawiającej zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących ze strefy chronionej oraz przemieszczanych w jej obrębie (Dz. Urz. WE L 205 z 17.08.1993, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 400),
- 23) dyrektywy Komisji 93/71/EWG z dnia 27 lipca 1993 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 221 z 31.08.1993, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 50),
- 24) dyrektywy Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131, z późn. zm.),
- 25) dyrektywy Komisji 94/3/WE z dnia 21 stycznia 1994 r. ustalającej procedurę powiadamiania o przejęciu przesyłki lub organizmu szkodliwego z państw trzecich i przedstawiających bezpośrednio zagrożenie fitosanitarne (Dz. Urz. WE L 32 z 05.02.1994, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 20),
- 26) dyrektywy Komisji 94/37/WE z dnia 22 lipca 1994 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 194 z 29.07.1994, str. 65; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 312),
- 27) dyrektywy Komisji 94/79/WE z dnia 21 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 354 z 31.12.1994, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 73),
- 28) dyrektywy Komisji 95/35/WE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172 z 22.07.1995, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 48),
- 29) dyrektywy Komisji 95/36/WE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172 z 22.07.1995, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 50),
- 30) dyrektywy Komisji 95/44/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 77/93/EWG mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin (Dz. Urz. WE L 184 z 03.08.1995, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 87, z późn. zm.),
- 31) dyrektywy Komisji 96/12/WE z dnia 8 marca 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 65 z 15.03.1996, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 471),
- 32) dyrektywy Komisji 96/46/WE z dnia 16 lipca 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 214 z 23.08.1996, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 371),
- 33) dyrektywy Komisji 96/68/WE z dnia 21 października 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 277 z 30.10.1996, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 483),
- 34) dyrektywy Rady 97/57/WE z dnia 22 września 1997 r. ustanawiającej załącznik VI do dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 265 z 27.09.1997, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 21, str. 450),
- 35) dyrektywy Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. ustanawiającej minimalne warunki przeprowadzania kontroli zdrowia roślin we Wspólnocie w punktach kontroli innych niż te w miejscu przeznaczenia, dotyczące roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przywożonych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 126 z 28.04.1998, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 66),
- 36) dyrektywy Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu *Ralstonia solanacearum* (Smith), Yabuuchi i wsp. (Dz. Urz. WE L 235 z 21.08.1998, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 375),
- 37) dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109, z późn. zm.),

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) rośliny – żywe rośliny lub ich części, wraz z nasionami w rozumieniu botanicznym przeznaczonymi do siewu, w szczególności:
 - a) owoce, w rozumieniu botanicznym, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - b) warzywa, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - c) bulwy, bulwocebule, rozłogi, cebule i kłącza,
 - d) kwiaty cięte,
 - e) ścięte drzewa z liśćmi,
 - f) gałęzie z liśćmi,
 - g) kultury tkankowe roślin,
 - h) liście, łęty,
 - i) żywy pyłek,
 - j) oczka, zrazy, sadzonki;
- 2) produkt roślinny – nieprzetworzony lub poddany wstępnemu przetworzeniu materiał pochodzenia roślinnego, niebędący rośliną;
- 3) przedmioty – rzeczy inne niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe;
- 4) organizmy szkodliwe – wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy roślin, zwierząt lub czynników patogenicznych szkodliwych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

-
- 38) dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzeniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.),
 - 39) dyrektywy Komisji 2001/32/WE z dnia 8 maja 2001 r. uznającej chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie oraz uchylającej dyrektywę 92/76/EWG (Dz. Urz. WE L 127 z 09.05.2001, str. 38, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 165, z późn. zm.),
 - 40) dyrektywy Komisji 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 419),
 - 41) dyrektywy Rady 2002/89/WE z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 3),
 - 42) dyrektywy Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz. Urz. UE L 313 z 12.10.2004, str. 16),
 - 43) dyrektywy Komisji 2005/17/WE z dnia 2 marca 2005 r. zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 92/105/EWG w sprawie „paszportów” roślin (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2005, str. 23).

- 5) organizm szkodliwy zadomowiony na danym obszarze – organizm szkodliwy, którego występowanie na danym obszarze zostało stwierdzone i nie zostały podjęte urzędowe działania w celu jego zwalczania lub podjęte działania okazały się nieskuteczne przez okres co najmniej dwóch kolejnych lat;
- 6) paszport roślin – etykietę dołączoną do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, poświadczającą, że spełniają one wymagania zdrowotności określone w ustawie;
- 7) zwierzęta – zwierzęta należące do gatunków zwyczajowo żywionych lub chowanych, lub których mięso jest spożywane przez człowieka;
- 8) środowisko – wodę, powietrze, glebę, dziko żyjące gatunki fauny i flory oraz wszelkie inne powiązania z żywymi organizmami;
- 9) przesyłka – określoną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, zaopatrzoną w jeden dokument przewozowy;
- 10) partia – liczbę jednostek pojedynczej przesyłki, identycznych pod względem jednorodności, składu i pochodzenia, tworzących część tej przesyłki;
- 11) plody rolne – rośliny i produkty roślinne;
- 12) państwo członkowskie – państwo wchodzące w skład Unii Europejskiej;
- 13) państwa trzecie – państwa inne niż państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 14) (uchylony)
- 15) (uchylony)
- 16) (uchylony)
- 17) (uchylony)
- 18) (uchylony)
- 19) (uchylony)
- 20) (uchylony)
- 21) (uchylony)
- 22) obrót – składanie ofert albo zawieranie umów sprzedaży lub innych umów mających na celu zbycie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 23) posiadacz – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 24) urzędowe działania – działania w zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, podejmowane przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa lub upoważnione przez nie osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Rozdział 2

Ochrona roślin przed organizmami szkodliwymi

Art. 3. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwana dalej „Inspekcją”, przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:

- 1) organizmów szkodliwych szczególnie groźnych, dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub których występowanie nie jest szeroko rozpowszechnione, zwanych dalej „organizmami kwarantannowymi”, lub
- 2) organizmów szkodliwych szeroko rozpowszechnionych, zwanych dalej „organizmami niekwarantannowymi”.

2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

- 1) identyfikuje organizm szkodliwy i źródło jego pochodzenia;
 - 2) ocenia możliwości dalszego rozprzestrzeniania się organizmu szkodliwego i możliwości jego zwalczania.
3. W przypadku stwierdzenia organizmów niekwarantannowych w lasach stosuje się przepisy o lasach.

Art. 4. 1. W przypadku wystąpienia organizmu niekwarantannowego wojewódzki inspektor ocenia stopień zagrożenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. W przypadku stwierdzenia zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmu niekwarantannowego lub możliwości wywołania przez niego strat gospodarczych wojewódzki inspektor informuje zainteresowane podmioty, za pośrednictwem dostępnych środków przekazu, o sposobach i terminach zwalczania tego organizmu.

3. Organizmy niekwarantannowe można zwalczać lub ograniczać ich występowanie przez:

- 1) zabiegi agrotechniczne;
- 2) stosowanie roślin odmian tolerancyjnych lub odpornych;
- 3) zwalczanie biologiczne;
- 4) zabiegi środkami ochrony roślin;
- 5) zastosowanie co najmniej dwóch metod zwalczania, wymienionych w pkt 1–4, zwanych dalej „integrowaną ochroną roślin”²⁾, mających na celu ograniczenie stosowania środka ochrony roślin do niezbędnego minimum do utrzymania populacji organizmów szkodliwych na poziomie ograniczającym szkody lub straty gospodarcze.

Art. 5. (uchylony)

Art. 6. 1. Organizmy kwarantannowe podlegają obowiązkowi zwalczania i nie mogą być wprowadzane, przemieszczane, hodowane lub przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

2. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym podłoży, opakowań lub środków transportu, w zakresie występowania organizmów szkodliwych oraz spełnienia wymagań określonych w ustawie, zwane dalej „urzędowymi kontrolami”:

- 1) w miejscach uprawy roślin, wytwarzania produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) w miejscach przechowywania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 3) u podmiotów nabywających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 4) w każdym innym miejscu, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane, w szczególności na drogach i w środkach transportu.

3. Urzędowa kontrola roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na drogach i w środkach transportu jest przeprowadzana we współpracy z Policją i Inspekcją Transportu Drogowego.

4. Urzędowe kontrole przeprowadza się:

- 1) regularnie u zarejestrowanych podmiotów oraz wyrywkowo w każdym innym miejscu uprawy, wytwarzania, przechowywania, sprzedaży lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) w sposób ukierunkowany, jeżeli zostanie stwierdzone, że istnieje ryzyko niespełnienia wymagań ustawy;
- 3) stosując ocenę organoleptyczną, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrolę dokumentów.

5. Jeżeli zostanie stwierdzone lub podejrzewa się wystąpienie organizmów kwarantannowych wojewódzki inspektor ustala:

- 1) zasięg ich występowania lub możliwego rozprzestrzenienia się lub
- 2) zasięg prawdopodobnego porażenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub
- 3) źródło infekcji, lub
- 4) strefy, w których powinny być podjęte działania w celu zwalczania tych organizmów lub zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się, lub
- 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty porażone lub podejrzane o porażenie.

6. Podmiot kontrolowany współdziała z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, 4 i 5.

²⁾ Z dniem 1 stycznia 2014 r. należy przez to rozumieć integrowaną ochronę roślin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2015 r. poz. 547 oraz z 2016 r. poz. 542), na podstawie art. 107 tej ustawy.

Art. 7. 1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych posiadacz jest obowiązany do:

- 1) zawiadomienia wojewódzkiego inspektora lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych;
- 2) zaniechania sadzenia, siewu, rozmnażania lub przemieszczania roślin oraz obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami porażonymi lub podejrzanymi o porażenie organizmami kwarantannowymi, do czasu zakończenia urzędowej kontroli.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ciąży również na osobach, które z racji wykonywania czynności służbowych lub zawodowych posiadają informacje o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje niezwłocznie właściwego wojewódzkiego inspektora o otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 8. 1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce wystąpienia organizmu kwarantannowego, może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:

- 1) nakazać:
 - a) stosowanie zabiegów uprawowych, w szczególności stosowanie płodozmianu, niszczenie chwastów lub samosiewów, przyoranie resztek poźniwnych, wymianę lub odkażenie gleby lub podłoża uprawowego, stosowanie materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określony organizm kwarantannowy,
 - b) zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, określając sposób zniszczenia,
 - c) określony sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, w szczególności ich przetworzenie, przeznaczenie na paszę, konsumpcję, oczyszczenie lub odkażenie, kompostowanie, przechowywanie w określonym miejscu,
 - d) czyszczenie i odkażenie przedmiotów lub miejsc, w których występują lub występowały organizmy kwarantannowe, lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami,
 - e) zastosowanie określonych zabiegów niszczących organizmy kwarantannowe lub zapobiegających ich rozprzestrzenianiu się, w szczególności zabiegów chemicznego zwalczania, odkażania gleby, przemrożenia szklarni, stosowania tablic chwytnych i pułapek feromonowych, przeprowadzania oddzielnego zbioru, oddzielnego przechowywania i oddzielnego transportu,
 - f) prowadzenie stałych obserwacji upraw w celu wykrycia organizmów kwarantannowych i informowanie o ich wynikach wojewódzkiego inspektora,
 - g) spełnienie określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub wprowadzaniem ich do obrotu,
 - h) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej uprawy, wytwarzania, przemieszczania, nabycia, zbycia, obrotu lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) zakazać:
 - a) użytkowania gruntów do celów rolniczych i leśnych,
 - b) uprawy, siewu, sadzenia lub używania do reprodukcji określonych roślin,
 - c) obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami lub przemieszczania ich poza określone miejsce,
 - d) kompostowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w określonym miejscu,
 - e) wykorzystywania roślin lub produktów roślinnych na określone cele, w szczególności przeznaczania na paszę lub konsumpcję,
 - f) wywożenia gleby lub innego podłoża uprawowego lub jego ponownego użycia,
 - g) stosowania skażonej lub podejrzonej o skażenie wody do oprysków, nawadniania lub przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - h) prowadzenia przetwórstwa roślin lub produktów roślinnych.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor określa termin wykonania nałożonych w niej obowiązków. Decyzji tej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

2a. Jeżeli działania podjęte w strefach, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 4, okażą się skuteczne, to wojewódzki inspektor znosi w drodze decyzji obowiązki nałożone w tej strefie.

2b. Zmiana decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody strony.

3. Organy administracji rządowej i samorządowej, na wniosek wojewódzkiego inspektora, udostępniają nieodpłatnie dane niezbędne do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz do przeprowadzania urzędowej kontroli, oraz działań, o których mowa w art. 6 ust. 5.

4. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki określone dla dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 1. W decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny termin wykonania tych obowiązków.

5. W przypadku szczególnego zagrożenia roślin przez organizmy kwarantannowe minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na obszarze całego kraju lub jego części nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 1, określając zakres obowiązków i terminy ich realizacji.

6. Jeżeli zakazy lub nakazy, wprowadzone na podstawie ust. 5, dotyczą stref ustalonych zgodnie z art. 6 ust. 5 pkt 4, informację o ustaleniu tych stref ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 8a. 1. Podmiot wykonujący działalność w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy, do przetwarzania stosuje technologię zapewniającą zniszczenie tego organizmu.

2. Podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, przekazuje na piśmie informację o tym zamiarze wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania, nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem takiej działalności.

3. Niezależnie od informacji, o której mowa w ust. 2, podmiot przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informację o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy, nie później niż na 3 dni przed rozpoczęciem przetwarzania.

4. Jeżeli zastosowana technologia przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1, nie zapewniła zniszczenia organizmu kwarantannowego, wojewódzki inspektor stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4.

5. Wojewódzki inspektor prowadzi wykaz podmiotów wykonujących działalność w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, jest jawny.

Art. 9. Przepisy art. 6–8a stosuje się odpowiednio do organizmów niekwarantannowych, mając na uwadze ujednolicenie działań podejmowanych w tym zakresie na terytorium Wspólnoty.

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się niektórych organizmów szkodliwych, w tym:

- 1) metody zwalczania organizmów szkodliwych i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się lub
- 2) metody wykrywania i identyfikacji organizmów szkodliwych, lub
- 3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, lub
- 4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub
- 5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4

– mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie zwalczania niektórych organizmów szkodliwych.

2. Przy określaniu obowiązków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 1 wojewódzki inspektor, wydając decyzję, stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1–4.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić przypadki, kiedy decyzję, o której mowa w ust. 2 wydaje Główny Inspektor.

Art. 10a. 1. Jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe lub badania laboratoryjne potwierdzą niewystępowanie określonego organizmu szkodliwego w danym miejscu produkcji, za które uważa się gospodarstwo rolne albo jego część będąca wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo kilka gospodarstw będących zorganizowaną całością produkcyjną, miejsce to może być uznane za miejsce produkcji wolne od tego organizmu szkodliwego.

2. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego posiadacz lub posiadacze podejmują działania niezbędne do zabezpieczenia tego miejsca produkcji przed wprowadzaniem lub rozprzestrzenianiem się organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, w szczególności prowadzą, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem:

- 1) obserwacje występowania organizmów szkodliwych;
- 2) ewidencję uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającą stwierdzenie ich pochodzenia.

3. Status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego może nadać, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację tego miejsca, na wniosek posiadacza lub posiadaczy.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor określa szczegółowe działania, jakie posiadacz lub posiadacze powinni podejmować w ramach działań, o których mowa w ust. 2, aby utrzymać status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.

5. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego przeprowadza się urzędowe kontrole w zakresie występowania organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, oraz w zakresie podejmowania działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli zostanie stwierdzone, że posiadacz lub posiadacze nie podejmują działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3, lub w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego wystąpił albo istnieje podejrzenie wystąpienia organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, wojewódzki inspektor niezależnie od działań, o których mowa w art. 8 ust. 1–4, może:

- 1) określić termin usunięcia uchybień w zakresie zaniechania działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3;
- 2) znieść, w drodze decyzji, status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.

Art. 11. 1. W przypadku szczególnego zagrożenia przez organizmy kwarantannowe lub w przypadku wystąpienia organizmu szkodliwego, który nie występował dotychczas na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a który może spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, Główny Inspektor, na wniosek posiadacza, zaopiniowany przez wojewódzkiego inspektora, może, w drodze decyzji, ze środków budżetowych, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) całkowicie lub częściowo pokryć koszty zwalczania i zapobiegania rozprzestrzeniania się tych organizmów,
- 2) przyznać odszkodowanie za rzeczywistą szkodę poniesioną przez posiadaczy przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzeniania się tych organizmów

– biorąc pod uwagę wystąpienie organizmu szkodliwego, charakteryzującego się szczególną szkodliwością, oraz wysokość strat spowodowanych jego wystąpieniem.

2. Przy wydatkowaniu środków na cele, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 12. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) są wolne od organizmów kwarantannowych;
- 2) spełniają wymagania specjalne określone na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 4, zwane dalej „wymaganiami specjalnymi”, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do stref chronionych – wymagania specjalne dla tych stref chronionych, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 4a;
- 3) podmioty prowadzące ich uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora, zwanego dalej „rejestrem przedsiębiorców”;
- 4) przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostały poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

3. Zakazuje się wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państw trzecich, w których istnieje duże ryzyko porażenia przez organizmy kwarantannowe, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

4. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych tranzytem między państwami trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych.

5. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy podmiotów:

- 1) które zostały wpisane do odpowiednich rejestrów państw członkowskich, chyba że:
 - a) podmioty te produkują, przechowują lub składują rośliny, produkty roślinne lub przedmioty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) została przeprowadzona graniczna kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 2) których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być objęte kontrolą tożsamości lub kontrolą zdrowotności, przeprowadzanymi w ramach granicznej kontroli fitosanitarnej w innym państwie członkowskim.

6. Jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych, wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przemieszczania małych ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji w czasie transportu.

Art. 13. 1. Decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony przed dokonaniem granicznej kontroli fitosanitarnej za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora, właściwego dla punktu wwozu, przez podmiot wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla:

- 1) planowanego miejsca prowadzenia uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub rozpoczęcia przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru albo
- 2) punktu wwozu, w przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.

4. Wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) określenie miejsca uprawy, wytwarzania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 3) rodzaj i przedmiot prowadzonej działalności;
- 4) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP).

4a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz wzór wniosku o zmianę danych w rejestrze, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579).

5. Rejestr przedsiębiorców zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 4;
- 2) numer wpisu;
- 3) datę wpisu.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których podmiot jest zwolniony z obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie rejestracji producentów.

Art. 14. 1. Podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców są obowiązane do:

- 1) podejmowania działań zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych;
- 2) prowadzenia obserwacji występowania organizmów szkodliwych w sposób i w terminach uzgodnionych z wojewódzkim inspektorem;
- 3) prowadzenia, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem, ewidencji uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającej stwierdzenie ich pochodzenia;
- 4) przechowywania, przez okres co najmniej roku, dokumentów dotyczących zbycia albo nabycia, przechowywania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz paszportów roślin;
- 5) sporządzania i aktualizowania planu rozmieszczenia poszczególnych upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem;
- 5a) zawiadamiania wojewódzkiego inspektora o zmianach danych podlegających wpisowi, zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;
- 6) spełnienia wymogów określonych w przepisach o nasiennictwie.

2. Wojewódzki inspektor, co najmniej raz w roku przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 1, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy szkodliwe, urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1, wojewódzki inspektor może:

- 1) nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
- 2) w drodze decyzji wykreślić podmiot z rejestru przedsiębiorców, w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia.

4. Podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru, jeżeli przepisy o nasiennictwie nie określają innych terminów w tym zakresie.

Art. 15. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe i stwarzają niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów, powinny być zaopatrzone w:

- 1) paszport roślin wydany przez:
 - a) wojewódzkiego inspektora albo
 - b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, albo
 - c) podmiot upoważniony na podstawie art. 16 ust. 15, lub
- 2) świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu wydane przez:
 - a) wojewódzkiego inspektora albo
 - b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, albo
 - c) właściwy organ państwa trzeciego, lub
- 3) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych, lub
- 4) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach państw trzecich, jeżeli są do nich wyprowadzane.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przewożonych tranzytem między państwami trzecimi przez terytoria Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

2a. W przypadku, gdy przemieszczane lub wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1, w art. 12 ust. 1 lub w art. 17 ust. 1, wojewódzki inspektor stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1–4.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub sposoby oznakowania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w które powinny być zaopatrzone wskazane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej w zakresie zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w odpowiednie dokumenty lub oznakowania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, obowiązek zaopatrzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy niekwarantannowe, w dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, mając na uwadze podatność roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na porażenie przez organizmy niekwarantannowe i niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów.

5. Przepisy ust. 1 nie dotyczą niewielkich ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są one przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby, oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych na terenie powiatu przez podmioty określone na podstawie art. 13 ust. 6.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 5, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych.

7. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, szczególnie podatne na organizmy kwarantannowe, są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wyprowadzenia do państwa trzeciego, wojewódzki inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne, jeżeli takie świadectwo jest wymagane przez dane państwo trzecie lub przez państwo trzecie, przez które rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane.

8. (uchylony)

Art. 16. 1. Paszport roślin wydaje się, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów:
 - a) przeznaczonych do państw trzecich i zaopatrzonych w świadectwo fitosanitarne lub inne dokumenty potwierdzające ich wyprowadzanie do państwa trzeciego albo
 - b) sprowadzanych z państw trzecich, jeżeli nie została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna;
- 2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innych państw członkowskich.

2. Paszport roślin wydaje, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub miejsce zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego, z zastrzeżeniem ust. 15.

3. Wniosek o wydanie paszportu roślin zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 4) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) ilość potrzebnych paszportów roślin;
- 6) oznaczenie strefy chronionej, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone do tej strefy;
- 7) numer poprzedniego producenta, w przypadku paszportu zastępczego;
- 8) nazwę państwa pochodzenia albo państwa wysyłającego.

4. Paszport roślin wydaje się dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli zastosowana przez wojewódzkiego inspektora ocena organoleptyczna, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrola dokumentów potwierdziły, że są one wolne od organizmów kwarantannowych i spełniają wymagania specjalne, wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 oraz w przepisach o nasiennictwie w zakresie wytwarzania i oceny oraz obrotu materiałem siewnym.

4a. Wojewódzki inspektor może wydać paszport roślin dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów niespełniających wymagań specjalnych, jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrola dokumentów potwierdziły, że są one wolne od organizmów kwarantannowych oraz że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się tych organizmów.

5. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, odmawia wydania paszportu roślin, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a.

6. Paszport roślin zawiera następujące informacje:

- 1) określenie „paszport roślin” oraz oznaczenie EC;
- 2) oznaczenie literowe państwa, w którym paszport roślin został wydany;
- 3) określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez wojewódzkiego inspektora – napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa”;
- 4) numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;
- 5) numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub kolejny numer paszportu;
- 6) łacińską nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego wraz z łacińską nazwą botaniczną rośliny, z której został on wytworzony, lub nazwę przedmiotu;
- 7) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla której został wydany paszport;
- 8) symbol „ZP” i oznaczenie strefy, w przypadku przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do strefy chronionej;
- 9) symbol „RP” w przypadku wydania paszportu zastępczego;
- 10) nazwę państwa pochodzenia lub państwa wysyłającego, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzą z państwa trzeciego.

7. Informacje, jakie powinien zawierać paszport roślin, umieszcza się na:

- 1) etykiecie albo
- 2) etykiecie i dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, albo
- 3) etykiecie i pisemnej informacji dołączonej do dokumentu handlowego towarzyszącego roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, na etykiecie umieszcza się informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1–5, a na dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom – wszystkie informacje wymienione w ust. 6.

9. Etykieta powinna być przytwierdzona do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań, lub przewożących je środków transportu.

9a. Informacje, jakie powinien zawierać paszport roślin, które powinny zostać umieszczone na etykiecie, mogą zostać umieszczone bezpośrednio na opakowaniu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo na etykiecie handlowej przytwierdzonej do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań, jeżeli taka forma paszportu roślin została określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.

10. Numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o którym mowa w ust. 6 pkt 5, powinien umożliwić identyfikację pochodzenia i przemieszczania się tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

11. (uchylony)

12. Wydawanie paszportu roślin przez wojewódzkiego inspektora podlega opłacie.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące formy, wymiarów i materiału, z jakiego powinny być wykonane paszporty roślin, oraz sposób ich wypełniania, uwzględniając zakres informacji, jakie powinny zawierać paszporty roślin, rodzaje roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla jakich wydaje się paszporty roślin, oraz ujednoczenie wystawianych paszportów roślin.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy niekwarantannowe, od których powinny być wolne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, aby mogły być one zaopatrzone w paszport roślin, mając na względzie szkodliwość tych organizmów dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

15. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców może upoważnić ten podmiot, w drodze decyzji, do wydawania w swoim imieniu paszportów roślin dla tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

15a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, wydaje się na wniosek podmiotu, który:

- 1) w dniu złożenia wniosku jest wpisany do rejestru przedsiębiorców od co najmniej roku;
- 2) daje rękojmię zgodnego z przepisami ustawy wydawania paszportów roślin;
- 3) w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku nie był karany za naruszenie przepisów o ochronie roślin lub przepisów o nasiennictwie.

15b. Podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin, na podstawie ust. 15, jest obowiązany prowadzić dokumentację dotyczącą wydanych paszportów roślin, w postaci papierowej lub elektronicznej, w sposób umożliwiający wskazanie:

- 1) numerów partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostały wydane paszporty roślin, lub numerów wydanych paszportów roślin;
- 2) łacińskich nazw botanicznych roślin lub nazw produktów roślinnych wraz z łacińską nazwą botaniczną roślin, z których zostały one wytworzone, lub nazw przedmiotów, dla których zostały wydane paszporty roślin;
- 3) ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostały wydane paszporty roślin.

15c. Dokumentację, o której mowa w ust. 15b, przechowuje się przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

15d. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, nie może być udzielone do wydawania:

- 1) paszportów zastępczych, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 2) paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które stwarzają szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 15f.

15e. Wojewódzki inspektor odmawia, w drodze decyzji, wydania upoważnienia, o którym mowa w ust. 15:

- 1) jeżeli podmiot nie spełnia wymagań określonych w ust. 15a lub
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 15d pkt 1 i 2.

15f. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, dla których paszporty roślin nie mogą być wydawane przez podmioty upoważnione do ich wydawania na podstawie ust. 15, mając na uwadze stwarzane przez nie szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych.

16. W upoważnieniu, o którym mowa w ust. 15, wojewódzki inspektor określa:

- 1) okres, na który zostało ono udzielone;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, dla których paszporty roślin mogą być wydawane przez upoważniony podmiot.
- 3) (uchylony)

17. Wojewódzki inspektor sprawuje kontrolę nad realizacją upoważnienia, o którym mowa w ust. 15; kontrola jest przeprowadzana zgodnie z art. 91–99 i art. 100 ust. 2.

18. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, cofa się, w drodze decyzji, jeżeli upoważniony podmiot:

- 1) został wykreślony z rejestru przedsiębiorców;
- 2) przestał spełniać wymagania określone w ust. 15a pkt 2, w szczególności w związku z wydawaniem paszportów roślin z naruszeniem przepisów o ochronie roślin;
- 3) został ukarany za naruszenie przepisów o ochronie roślin lub przepisów o nasiennictwie.

18a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, cofa się lub określony w tym upoważnieniu zakres roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których paszporty roślin mogą być wydawane przez upoważniony podmiot, zmienia się, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały objęte przepisami wydanymi na podstawie ust. 15f.

18b. Podmiot, któremu na podstawie ust. 18 cofnięto upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, może ponownie ubiegać się o jego udzielenie nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia cofnięcia tego upoważnienia.

19. (uchylony)

20. (uchylony)

21. Ostateczny nabywca roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1, zajmujący się zawodowo lub zarobkowo uprawą roślin lub wytwarzaniem produktów roślinnych lub przedmiotów przechowuje przez rok od dnia nabycia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów paszporty roślin, w które były one zaopatrzone.

Art. 17. 1. W przypadku dzielenia lub łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub w przypadku zmiany zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wydaje się paszport zastępczy.

2. Przy wydawaniu paszportu zastępczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 16, z tym że przy symbolu „RP” wpisuje się dodatkowo numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców z poprzedniego paszportu.

Art. 17a. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich zaopatruje się w świadectwa fitosanitarne lub świadectwa fitosanitarne dla reeksportu, jeżeli są one wymagane przez państwo, do którego są przeznaczone, lub państwa, przez które są przemieszczane.

2. Świadectwa fitosanitarne lub świadectwa fitosanitarne dla reeksportu, o których mowa w ust. 1, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostały wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia się na każde żądanie organu celnego.

Art. 18. 1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub miejsce składowania, lub miejsce łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone lub przez które są przemieszczane.

3. Wniosek o wydanie świadectwa zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nadawcy;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy;
- 3) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, jeżeli nie jest on nadawcą;
- 4) nazwę państwa przeznaczenia;
- 5) miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 6) oznaczenie nazwy i ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 7) ilość i rodzaj opakowań;
- 8) deklarowany środek transportu;
- 9) deklarowane miejsce wwozu do państwa przeznaczenia;
- 10) nazwy państw, przez które będą przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 11) informacje o zastosowanych zabiegach odkażających;
- 12) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 13) informacje o znakach rozpoznawczych opakowań.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające przeprowadzenie zabiegów odkażających, jeżeli zabiegi takie są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;
- 2) pozwolenie importowe lub jego kopię, jeżeli pozwolenie takie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;
- 3) zaświadczenie wydane przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania, jeżeli świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a spełnienia tych wymagań wymaga państwo, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;
- 4) świadectwo fitosanitarne państwa pochodzenia w przypadku reeksportu.

5. (uchylony)

6. Świadcstwo fitosanitarne jest:

- 1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 2) wydawane:
 - a) na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora,
 - b) bez zbędnej zwłoki, po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone, lub państw przez które są przemieszczane.

6a. Jeżeli nie można uzyskać przepisów fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są przeznaczone, lub państw przez które są one przemieszczane, wojewódzki inspektor może wydać świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wolne od organizmów kwarantannowych i praktycznie wolne od innych organizmów szkodliwych.

6b. Na środki transportu lub opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, wojewódzki inspektor, który wystawia świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, może, ze względu na możliwość rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych, nałożyć plomby ze znakiem Inspekcji i numerem wydanego świadectwa fitosanitarnego. Plomby udostępnia Główny Inspektor.

6c. Plomby, o których mowa w ust. 6b, wojewódzki inspektor nakłada niezwłocznie po umieszczeniu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w środku transportu lub w opakowaniu.

6d. Uprawnienia wojewódzkiego inspektora do nakładania plomb, o których mowa w ust. 6b, nie naruszają uprawnień i obowiązków organów celnych do przeprowadzania kontroli celnej.

6e. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do tych państw trzecich, w przypadku których wojewódzki inspektor, wystawiający świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, nakłada plomby określone w ust. 6b, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie ujednolicenie wydawanych na terytorium Wspólnoty świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Art. 18a. 1. Wojewódzki inspektor może, oprócz oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b i ust. 6a, przeprowadzać kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

2. Wojewódzki inspektor, który w wyniku kontroli określonej w ust. 1 stwierdził, że:

- 1) nastąpiła zmiana tożsamości lub stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostało wydane świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, unieważnia to świadectwo przez jego przekreślenie, opatrzenie pieczęcią z napisem „anulowane” i pieczęcią urzędową oraz stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są prawidłowo oznakowane lub nie są do nich dołączone wymagane dokumenty, stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4.

Art. 19. 1. Świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno:

- 1) zawierać informacje określone w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin FAO albo informacje określone przez Komisję Europejską w porozumieniu z państwem trzecim, w tym łacińską nazwę botaniczną rośliny;
- 2) być sporządzone czytelnym pismem, w języku polskim albo w języku innego państwa członkowskiego, albo w języku rosyjskim;
- 3) być wystawione nie wcześniej niż 14 dni przed dniem opuszczenia przez rośliny, produkty roślinne lub przedmioty państwa, w którym świadectwo to zostało wydane;

- 4) nie zawierać poprawek i skreśleń, które nie zostały poświadczane przez organ wydający świadectwo fitosanitarne;
- 5) być wydane w państwie pochodzenia lub w państwie wysyłającym, jeżeli wymagania specjalne mogą być spełnione w innym miejscu niż miejsce pochodzenia lub gdy wymagania te nie mają zastosowania;
- 6) zawierać informację o spełnieniu określonych wymagań specjalnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo fitosanitarne wydane przez właściwy organ państwa trzeciego, mając na uwadze informacje określone w tym zakresie przez Komisję Europejską.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,
- 2) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, jeżeli organizmy te występują na określonych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,
- 3) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące z państw trzecich, których wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zabronione,
- 4) wymagania specjalne wraz ze wskazaniem wymagań, które powinny być zawarte w świadectwie fitosanitarnym, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane na terytorium lub przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w tym wymagania specjalne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych do stref chronionych,
- 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są zaopatrywane w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne i muszą przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostać poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostać poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysyłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty,
- 6) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których uprawianie, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą prowadzić określone podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców, z uwzględnieniem rodzaju ich działalności lub przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

– mając na uwadze obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których mogą być stosowane odstępstwa od wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, ze wskazaniem zakresu tych odstępstw, mając na względzie zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których stosuje się przepisy ustawy dotyczące organizmów kwarantannowych, wraz ze wskazaniem zakresu, w jakim przepisy te są stosowane, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz państw trzecich lub obszarów tych państw uznanych przez Komisję Europejską za wolne od określonych organizmów szkodliwych lub w których stosowane procedury kontrolne w stosunku do określonych organizmów szkodliwych są uznane za równoważne do stosowanych w Unii Europejskiej.

Art. 21. 1. Wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1, jest dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu, którymi są: lotnisko w przypadku transportu powietrznego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno-godowego, stacja w przypadku transportu kolejowego oraz przejście graniczne, przez które następuje przekroczenie lądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku innego rodzaju transportu.

1a. Organ celny, z zastrzeżeniem ust. 1b, nie może nadać roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1, procedury celnej umożliwiającej ich wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Pol-

skiej, jeżeli te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, w przypadku ich wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio z państw trzecich, nie są wprowadzane przez wyznaczone punkty wwozu.

1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opakowań drewnianych, w których przewożone są towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1, oraz do drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia tych towarów.

1c. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez obsługujący go urząd wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub do określonych stref chronionych jest zabronione, zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 pkt 3 i 5, wraz z odpowiadającą im klasyfikacją towarów według kodów taryfy celnej.

2.³⁾ Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wwozu, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie wymagań dla punktów wwozu.

2.⁴⁾ Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wwozu, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie wymagań dla punktów wwozu.

Art. 22. 1. Wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są poddawane każdorazowo granicznej kontroli fitosanitarnej, jeżeli:

- 1) istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania lub
- 2) nie można ustalić ich tożsamości, lub
- 3) istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3, lub przez organizmy niekwarantannowe, i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów.

1a. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią niewielkie zagrożenie fitosanitarne, kontrola, o której mowa w ust. 1, może być przeprowadzana w sposób wyrywkowy.

1b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wyrywkowy, i częstotliwość przeprowadzania tej kontroli, mając na względzie zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.

1c. (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić inne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, co do których istnieje obowiązek granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz zakres informacji, które powinny być przekazywane przy zgłaszaniu do tej kontroli, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie mogą stanowić rośliny, produkty roślinne lub przedmioty w związku z przenoszeniem przez nie organizmów szkodliwych.

3. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają również środki transportu oraz opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające tej kontroli.

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane tranzytem między państwami:

- 1) członkowskimi przez terytorium państwa trzeciego, bez zmiany ich statusu celnego,
- 2) trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego

– jeżeli nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. W razie konieczności przeladunku przemieszczanych tranzytem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów ich posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym wojewódzkiego inspektora, na którego obszarze właściwości działania ma nastąpić przeladunek.

³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 16 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1954), która wejdzie w życie z dniem 17 grudnia 2016 r.

Art. 23. 1. Podmiot wprowadzający rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez określony punkt wwozu jest obowiązany do zgłoszenia ich do kontroli wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu dla tego punktu wwozu oraz do współdziałania w trakcie przeprowadzania tej kontroli.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb zgłaszania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie ujednoczenie sposobu postępowania przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Wspólnoty.

3. Organy celne współpracują z organami przeprowadzającymi graniczną kontrolę fitosanitarną w zakresie tej kontroli, w szczególności informują wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu albo ze względu na miejsce wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej o ich wprowadzeniu lub zamiarze ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3a. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, dotyczącej wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3, przez przejście graniczne niebędące punktem wwozu wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce ich wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną. Przepisy art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ust. 3, ust. 4 pkt 1 i ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3b.⁵⁾ W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celnego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 20a ust. 2–5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799 i 1948).

3b.⁶⁾ W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947).

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają niewielkie ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji podczas transportu i jeżeli nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami.

Art. 24. 1. Graniczna kontrola fitosanitarna obejmuje kolejno:

- 1) kontrolę dokumentów, w tym sprawdzenie, czy do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostały dołączone wymagane dokumenty lub czy są one prawidłowo oznakowane,
- 2) kontrolę tożsamości,
- 3) kontrolę zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

– z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2.

2. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się:

- 1) w punkcie wwozu, z zastrzeżeniem ust. 3, 4, 6 i 9, albo
- 2) w miejscu wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, niebędącym punktem wwozu, w przypadku:
 - a) opakowań drewnianych, w których przewożone są towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1, lub drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia tych towarów lub
 - b) gdy zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3.

⁵⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 6.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 80 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), która wejdzie w życie z dniem 1 marca 2017 r.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne miejsca niż punkty wwozu, w których przeprowadza się kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz ze wskazaniem państw, w których rozpoczęto przeprowadzanie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów i wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może być przeprowadzana w innych, niż miejsca określone w ust. 2 i 3, miejscach zatwierdzonych przez Głównego Inspektora, w szczególności w:

- 1) miejscach wskazanych przez odbiorcę przesyłki;
- 2) pomieszczeniach wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

5. Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia miejsca, o którym mowa w ust. 4, na wniosek zainteresowanego podmiotu, po:

- 1) sprawdzeniu, czy miejsce to spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności oraz
- 2) otrzymaniu pozytywnej opinii organów celnych o możliwości zapewnienia dozoru celnego w tym miejscu.

5a. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) wskazanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wskazanie miejsca kontroli tożsamości lub zdrowotności;
- 3) wskazanie miejsc, w których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli tożsamości lub zdrowotności;
- 4) opis sposobu, w jaki przesyłki pochodzące z państw członkowskich, przesyłki porażone i prawdopodobnie porażone przez organizmy szkodliwe mają być izolowane.

5b.⁷⁾ Jeżeli przesyłka przeznaczona jest dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 230 lub art. 233 ust. 4 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z procedury specjalnej innej niż procedura tranzytu, do wniosku dołącza się kopie właściwych pozwoleń wydanych przez organy celne.

6. W przypadku zawarcia stosownej umowy między Komisją Europejską a państwem trzecim kontrola zdrowotności może odbywać się w tym kraju trzecim.

7. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu albo organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin przeprowadzający kontrolę dokumentów.

8. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu wyraża zgodę, o której mowa w ust. 7, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych. Wyrażając zgodę, wojewódzki inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie dokonana kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób wyrażenia zgody na dokonywanie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności w innych miejscach niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie tej kontroli.

10. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną, mając na względzie wymagania organizacyjno-techniczne do przeprowadzenia prawidłowej kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności oraz wymagania dla pracowników przeprowadzających graniczną kontrolę fitosanitarną.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1228), która weszła w życie z dniem 20 sierpnia 2016 r.

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

12. Główny Inspektor może cofnąć decyzję, o której mowa w ust. 5, w przypadku gdy miejsce to przestało spełniać warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

13. Graniczna kontrola fitosanitarna przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może obejmować wyłącznie:

- 1) kontrolę zdrowotności lub tożsamości, jeżeli kontrole te nie zostały przeprowadzone w punkcie wwozu na terytorium innego państwa członkowskiego;
- 2) kontrolę dokumentów lub tożsamości, jeżeli przesyłka lub partia przeznaczona jest dla odbiorcy w innym państwie członkowskim.

Art. 25. 1. Na świadectwie fitosanitarnym lub na innym wymaganym dokumencie, który dołącza się do przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, udostępnionych do kontroli dokumentów, wojewódzki inspektor umieszcza okrągłą pieczęć z wizerunkiem orła, datę udostępnienia dokumentu do kontroli oraz pieczęć imienną i podpis.

2. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli dokumentów, zostało ustalone, że:

- 1) do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów nie są dołączone wymagane dokumenty lub nie są one prawidłowo oznakowane lub
- 2) przedstawione dokumenty nie spełniają wymagań zawartych w ustawie, lub
- 3) przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub
- 4) podmiot nie dopełnił obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców.

3. Wojewódzki inspektor może odstąpić od wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jeżeli podmiot usunie we wskazanym przez wojewódzkiego inspektora terminie stwierdzone nieprawidłowości i nie istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych.

Art. 26. 1. Kontroli tożsamości polegającej na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w dokumentach, w które się je zaopatruje, poddaje się tę przesyłkę lub partię, w stosunku do której nie została wydana decyzja określona w art. 25 ust. 2.

2. Jeżeli w wyniku kontroli tożsamości stwierdzono, że przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub nie można ustalić tożsamości kontrolowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej przesyłki lub partii.

3. Jeżeli kontrolę tożsamości przeprowadza się w miejscu innym niż punkt wwozu, decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

Art. 27. 1. Kontrola zdrowotności dotyczy przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 26 ust. 2, i polega na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia wraz z opakowaniem lub środkiem transportu:

- 1) jest wolna od organizmów kwarantannowych;
- 2) spełnia wymagania specjalne;
- 3) odpowiada przepisom wydany na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

2. W celu ustalenia, czy są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający kontrolę zdrowotności może pobrać organizmy szkodliwe lub próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań laboratoryjnych. Z czynności tych sporządza się protokół.

3. Po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji, stwierdza, że przesyłka lub partia może być wprowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności nie zostanie potwierdzone, że są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji:

- 1) zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo

2) może nakazać, za zgodą posiadacza i na jego koszt, w miejscu ustalonym z urzędem celnym:⁹⁾

może nakazać, za zgodą posiadacza i na jego koszt, w miejscu ustalonym z naczelnikiem urzędu celno-skarbowego:¹⁰⁾

- a) przeprowadzenie jednorazowego zabiegu odkażania lub oczyszczania przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
- b) zniszczenie przesyłki lub partii roślin, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
- c) usunięcie z przesyłki porażonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
- d) przemieszczenie przesyłki lub partii roślin, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do miejsca przeznaczenia poza terytorium Wspólnoty, jeżeli nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Nakazy, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a i c, mogą być wprowadzone, jeżeli:

- 1) istnieją warunki do przeprowadzenia tych działań w miejscu kontroli lub w jego pobliżu;
- 2) nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych;
- 3) istnieje uzasadnione przypuszczenie co do skuteczności tych nakazów w zwalczaniu organizmów kwarantannowych.

6. Nakazy przeprowadzenia zabiegów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, mogą być także wprowadzone, jeżeli podczas przeprowadzania kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostaną wykryte organizmy niekwarantannowe.

7. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po przeprowadzeniu zabiegu odkażania, podlegają ponownej kontroli zdrowotności.

8. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 4 pkt 2, w terminie nie dłuższym niż dwa dni robocze od dnia jej wydania, a w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1, art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2 – niezwłocznie po ich wydaniu:

- 1) Główny Inspektor powiadamia organy właściwe do spraw zdrowia roślin państwa, z którego pochodzą lub są wprowadzane przesyłki lub partie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, Komisję Europejską oraz organy właściwe do spraw zdrowia roślin pozostałych państw członkowskich;
- 2) informacja jest przekazywana do właściwych punktów wwozu.

Art. 28. 1. Działania, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 1 i 2 oraz art. 27, mogą być podjęte w stosunku do:

- 1) roślin, produktów roślinnych i przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, w których stwierdzono występowanie organizmów niekwarantannowych,
- 2) innych, niż określone w pkt 1, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w których stwierdzono występowanie organizmów szkodliwych

– jeżeli istnieje zagrożenie wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów, mogące spowodować straty gospodarcze.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor podejmuje w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.

3. W razie uzasadnionego niebezpieczeństwa wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmów szkodliwych, mogących stanowić zagrożenie dla upraw, minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora, może zakazać, w drodze rozporządzenia, wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z określonych państw.

Art. 29. 1. Decyzjom, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3 i 4 oraz art. 28 ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Po wydaniu decyzji, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor unieważnia świadectwo fitosanitarne lub inny wymagany dokument towarzyszący przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przez ostemplowanie awersu dokumentu, w widocznym miejscu, trójkątnym stemplem w kolorze czerwonym z napisem „dokument unieważniony” i nazwą organu Inspekcji oraz datą unieważnienia.

⁹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 10.

¹⁰⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 80 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

3. Do czasu zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej oraz przy wykonywaniu decyzji, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 4 oraz art. 28 ust. 1, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty znajdują się pod dozorem celnym.

4. Organ celny może objąć przesyłkę lub partię roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jedną z następujących procedur celnych:¹¹⁾

- 1) dopuszczenie do obrotu,
- 2) uszlachetnianie czynne,
- 3) (uchylony)¹²⁾
- 4) odprawa czasowa,
- 5) uszlachetnianie bierne

– jeżeli została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna i wydana decyzja, o której mowa w art. 27 ust. 3.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, mając na uwadze prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz z opakowaniem lub środkiem transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do tego miejsca.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie przeprowadzania tej kontroli na terytorium Wspólnoty.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie przeprowadza się kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności, mając na uwadze zmniejszające się ryzyko porażenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez organizmy szkodliwe.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, opakowania lub środek transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do miejsc wyznaczonych, innych niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednoczenie działań w zakresie tej kontroli.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zakwestionowanych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, przekazywanego do Komisji Europejskiej lub do organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą lub są przywożone zakwestionowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze ujednoczenie przekazywanych informacji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób współpracy między organami Inspekcji a organami celnymi, mając na uwadze prawidłowy sposób prowadzenia czynności kontrolnych.

Art. 31. 1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne wydane przez wojewódzkiego inspektora, a następnie odesłane z państwa trzeciego na skutek zakwestionowania ich zdrowotności, są kierowane do wyznaczonego przez organ celny miejsca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organ celny i posiadacz mają obowiązek powiadomienia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce, o którym mowa w ust. 1, o wprowadzeniu zakwestionowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Po otrzymaniu powiadomienia wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza niezwłocznie kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Organ celny kończy prowadzone postępowanie po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

¹¹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 12 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹²⁾ Przez art. 12 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 32. 1. Przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej podlega opłacie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na uwadze pokrycie kosztów związanych z kontrolą dokumentów, kontrolą tożsamości oraz kontrolą zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera organ Inspekcji przeprowadzający kontrolę i stanowi ona dochód budżetu państwa.

Art. 33. 1. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, porażone przez te organizmy lub niespełniające wymagań specjalnych, lub których wprowadzanie i przemieszczanie jest zabronione, mogą być – w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzane lub przemieszczane, a w przypadku organizmów kwarantannowych – przechowywane, hodowane lub wykorzystywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przeznaczone na potrzeby:

- 1) Inspekcji albo
- 2) podmiotów prowadzących prace naukowo-badawcze lub prace nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych, zwane dalej „pracami badawczymi”, jeżeli podmioty te uzyskały pozwolenie Głównego Inspektora na prowadzenie tych prac.

2. Pozwolenie na prowadzenie prac badawczych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „pozwoleniem na badania”, może być wydane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanych podmiotów, po stwierdzeniu, że zostały spełnione warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia prac badawczych niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenieniem się organizmów kwarantannowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;
- 3) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 4) określenie ilości organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub o roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie, a w szczególności o:
 - a) stadium rozwojowym organizmu kwarantannowego lub
 - b) fazie rozwojowej rośliny lub części rośliny, lub
 - c) rodzaju produktu roślinnego lub przedmiotu,
 - d) miejscu pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 6) opis prac badawczych, w tym zakres, cel i czas trwania tych prac;
- 7) opis miejsca prowadzenia prac badawczych;
- 8) proponowany sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do planowanych prac, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;
- 9) proponowany sposób odkażania lub oczyszczania przedmiotów, które będą użyte do prac badawczych, lub które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, używanymi przy prowadzeniu prac;
- 10) proponowany punkt wwozu w przypadku przywożonych z państw trzecich organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Pozwolenie na badania zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) nazwę organizmu kwarantannowego, rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ilość niezbędną do przeprowadzenia prac badawczych;
- 3) miejsce i czas trwania prac badawczych;

- 4) sposób zniszczenia organizmów kwarantannowych, jeżeli są przedmiotem prac badawczych;
- 5) sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do prac badawczych, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;
- 6) zakres przeprowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej.

5. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora zostanie stwierdzone, że podmiot, który uzyskał pozwolenie na badania, nie spełnia warunków organizacyjno-technicznych, o których mowa w ust. 2, Główny Inspektor może:

- 1) nakazać usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
- 2) w drodze decyzji cofnąć wydane pozwolenie na badania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych przy prowadzeniu prac badawczych.

Art. 34. 1. Wprowadzanie i przemieszczanie organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1, jest możliwe na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania albo na potrzeby Inspekcji, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały zaopatrzone w dokument przewozowy oraz w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne, jeżeli są wymagane; w tym przypadku paszport roślin albo świadectwo fitosanitarne, oprócz informacji określonych odpowiednio w art. 16 ust. 6 albo w art. 19 ust. 1 pkt 1 i 6, powinny zawierać informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wprowadzane z państw trzecich organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie wskazanym w pozwoleniu na badania.

3. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, wydaje Główny Inspektor.

4. Dokument przewozowy zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, od którego pochodzą organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 2) nazwę służby ochrony roślin państwa wysyłającego;
- 3) nazwę i pieczęć organu wydającego dokument przewozowy;
- 4) miejsce pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a w przypadku wprowadzania z państw trzecich dokumenty potwierdzające ich miejsca pochodzenia;
- 5) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;
- 6) deklarowany punkt wwozu, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane z państw trzecich;
- 7) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ich ilość określoną w pozwoleniu na badania;
- 8) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie;
- 9) informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz ewentualnie inne informacje dotyczące organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 10) numer świadectwa fitosanitarnego lub numer paszportu.

5. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, są wprowadzane lub przemieszczane bezpośrednio i niezwłocznie do miejsca prowadzenia prac badawczych, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

6. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, mogą być wykorzystane w sposób określony w pozwoleniu na badania, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora wykáže, że są one wolne od organizmów kwarantannowych oraz nie stanowią zagrożenia dla człowieka, zwierząt lub środowiska.

7. Podmiot prowadzący prace badawcze jest obowiązany informować niezwłocznie wojewódzkiego inspektora o każdym uwolnieniu się organizmu kwarantannowego poza wyznaczone miejsce prowadzenia prac.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi wzór dokumentu przewozowego, o którym mowa w ust. 1,
- 2) może określić sposób przeprowadzenia kontroli w odniesieniu do niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które stanowią szczególne zagrożenie dla środowiska

– mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia prac naukowo-badawczych z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych.

Art. 35. Przepisy art. 33 i 34 stosuje się odpowiednio do organizmów szkodliwych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

Art. 36. 1. W celu zabezpieczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonego obszaru przed przedostawianiem się i rozprzestrzenianiem określonych organizmów kwarantannowych może być ustanowiona strefa chroniona.

2. Strefa chroniona może być ustanowiona po przeprowadzeniu przez Inspekcję urzędowej kontroli potwierdzającej, że:

- 1) dany organizm kwarantannowy nie jest endemiczny ani zadomowiony, pomimo korzystnych warunków do jego zadomowienia się w strefie chronionej i pomimo jego zadomowienia się na innym określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego;
- 2) występuje zagrożenie zadomowienia się danego organizmu kwarantannowego ze względu na sprzyjające warunki środowiskowe, pomimo że organizm ten nie jest endemiczny ani zadomowiony na określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy, sposób i tryb przeprowadzania urzędowej kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustanowienia strefy chronionej i w celu jej utrzymania, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

4. Strefę chronioną ustanawia na czas oznaczony minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określając:

- 1) nazwę organizmu kwarantannowego, z którego występowaniem wiąże się ustanowienie strefy chronionej,
- 2) wykaz organizmów kwarantannowych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej i przemieszczanie wewnątrz tej strefy jest zabronione,
- 3) zasięg strefy chronionej

– mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

5. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy powinny spełniać warunki niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych, ze względu na które ustanowiono tę strefę.

5a. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli zostanie ustalone, że przemieszczane przez strefę chronioną rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu, który dokonuje przemieszczenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, nakazać zaplombowanie opakowań lub środków transportu, w których te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przewożone, oraz wskazać miejsce znajdujące się poza strefą chronioną, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być przemieszczone pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

5b. Decyzji, o której mowa w ust. 5a, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5c. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 5a sposoby postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami przemieszczanymi przez strefę chronioną, niespełniającymi warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, mając na uwadze zabezpieczenie strefy chronionej przed przedostaniem się do tej strefy i rozprzestrzenianiem organizmu kwarantannowego, ze względu na który ustanowiono tę strefę.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, o których mowa w ust. 5, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

Rozdział 3

**Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnej do stosowania
w środkach ochrony roślin**

- Art. 37. (uchylony)
- Art. 38. (uchylony)
- Art. 39. (uchylony)
- Art. 40. (uchylony)
- Art. 41. (uchylony)
- Art. 42. (uchylony)
- Art. 43. (uchylony)
- Art. 43a. (uchylony)
- Art. 44. (uchylony)
- Art. 45. (uchylony)
- Art. 46. (uchylony)
- Art. 47. (uchylony)
- Art. 47a. (uchylony)
- Art. 47b. (uchylony)
- Art. 47c. (uchylony)
- Art. 47d. (uchylony)
- Art. 47e. (uchylony)
- Art. 48. (uchylony)
- Art. 49. (uchylony)
- Art. 50. (uchylony)
- Art. 51. (uchylony)
- Art. 52. (uchylony)
- Art. 52a. (uchylony)
- Art. 53. (uchylony)
- Art. 54. (uchylony)
- Art. 55. (uchylony)
- Art. 56. (uchylony)
- Art. 57. (uchylony)
- Art. 58. (uchylony)
- Art. 59. (uchylony)
- Art. 60. (uchylony)

Rozdział 4

Obrót i stosowanie środków ochrony roślin

Art. 61. (uchylony)

Art. 62. (uchylony)

Art. 63. (uchylony)

Art. 64. (uchylony)

Art. 65. (uchylony)

Art. 66. (uchylony)

Art. 67. (uchylony)

Art. 68. (uchylony)

Art. 69. (uchylony)

Art. 70. (uchylony)

Art. 71. (uchylony)

Art. 72. (uchylony)

Art. 73. (uchylony)

Art. 74. (uchylony)

Art. 75. (uchylony)

Art. 75a. (uchylony)

Art. 75b. (uchylony)

Art. 76. (uchylony)

Art. 77. (uchylony)

Rozdział 5

Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Art. 78. Inspekcja realizuje zadania związane z nadzorem nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną, obrotem i stosowaniem materiału siewnego, określone w ustawie, w przepisach o środkach ochrony roślin, w przepisach o nasiennictwie i przepisach innych ustaw.

Art. 79. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu, w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 3) wydawanie decyzji w sprawie zwalczania organizmów szkodliwych;
- 4) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się;
- 5) wydawanie świadectw fitosanitarnych, paszportów roślin i zaświadczeń oraz nadzór nad podmiotami upoważnionymi do wydawania paszportów roślin, w tym w zakresie prawidłowości ich wydawania;
- 6) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania i przerobu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

- 7) zawiadamianie organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o ich zatrzymaniu lub zniszczeniu;
- 8) nadzór nad wprowadzaniem, rozprzestrzenianiem oraz nad pracami z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez organizmy kwarantannowe lub niespełniających wymagań specjalnych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie jest zakazane;
- 9) prowadzenie rejestru przedsiębiorców;
- 10) (uchylony)
- 11) badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 12) wydawanie decyzji w sprawie postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami podlegającymi granicznej kontroli fitosanitarnej.

Art. 80. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) kontrola podmiotów prowadzących produkcję środków ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009”;
- 2) upoważnianie podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin oraz kontrola w zakresie spełnienia wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 4) kontrola składowania i przemieszczania środków ochrony roślin;
- 5) kontrola opakowań środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu nr 1107/2009;
- 6) kontrola składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu;
- 7) kontrola wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin;
- 8) kontrola reklamy środków ochrony roślin w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009;
- 9) kontrola stosowania środków ochrony roślin;
- 10) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 11) upoważnianie podmiotów do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, kontrola zgodności działalności tych podmiotów z przepisami dotyczącymi integrowanej produkcji roślin oraz wykonywanie działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;
- 12) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 13) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

Art. 81. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad wytwarzaniem, oceną, obrotem i stosowaniem materiału siewnego, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) ocena polowa, laboratoryjna i cech zewnętrznych materiału siewnego;
- 2) kontrola tożsamości materiału siewnego;
- 3) kontrola przestrzegania zasad i obowiązujących wymagań w zakresie wytwarzania, oceny, przechowywania, obrotu i stosowania materiału siewnego, w tym modyfikowanego genetycznie;

- 4) wydawanie akredytacji w zakresie pobierania próbek i oceny materiału siewnego oraz kontrola warunków ich przechowania;
- 5) wydawanie urzędowych etykiet i plomb oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania etykiet;
- 6) kontrola materiału siewnego wwożonego z państw trzecich oraz ustalanie stopni kwalifikacji tego materiału;
- 7) dokonywanie oceny materiału siewnego w przypadku złożenia odwołania od oceny wykonanej przez akredytowane podmioty.

Art. 82. 1. Nadzór nad wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 79–81, sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor;
- 2) wojewoda, przy pomocy wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 83. 1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2.¹³⁾ Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3.¹³⁾ Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje zastępców Głównego Inspektora.

3a. (uchylony)

3b. (uchylony)

3c. Stanowisko Głównego Inspektora i jego zastępców może zajmować osoba, która:¹⁴⁾

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

3d. (uchylony)¹⁵⁾

3e. (uchylony)¹⁵⁾

3f. (uchylony)¹⁵⁾

3g. (uchylony)¹⁵⁾

3h. (uchylony)¹⁵⁾

3i. (uchylony)¹⁵⁾

3j. (uchylony)¹⁵⁾

3k. (uchylony)¹⁵⁾

3l. (uchylony)¹⁵⁾

3m. (uchylony)¹⁵⁾

3n. (uchylony)¹⁵⁾

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 50), która weszła w życie z dniem 11 stycznia 2016 r.

¹⁴⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

¹⁵⁾ Przez art. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

3o.¹⁶⁾ Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 3c, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666).

4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze zarządzenia, nadaje statut Głównemu Inspektoratowi.

6. Statut Głównego Inspektoratu określa w szczególności organizację wewnętrzną tego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

Art. 84. 1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność wojewódzkich inspektorów.

2. Główny Inspektor, w celu usprawnienia i ujednoczenia działania Inspekcji, może wydawać wojewódzkim inspektorom wiążące wytyczne i polecenia.

3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 85. Do zakresu zadań Głównego Inspektora należy również:

- 1) ustalanie kierunków działania Inspekcji;
- 2) inicjowanie i organizowanie szkoleń oraz doskonalenia zawodowego dla pracowników Inspekcji;
- 3) kontrola wojewódzkich inspektorów z zakresu spraw związanych z ochroną roślin i nasiennictwem;
- 4) określenie sposobów współdziałania Inspekcji z innymi organami administracji publicznej;
- 5) (uchylony)
- 6) reprezentowanie Inspekcji na zewnątrz;
- 7) upoważnianie innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie:
 - a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny lub badań laboratoryjnych, roślin, produktów roślinnych, przedmiotów lub środków ochrony roślin,
 - b) przeprowadzania kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw,
 - c) przeprowadzania kontroli w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
 - d) przeprowadzania kontroli w zakresie wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009,
 - e) (uchylona)
 - f) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw,
 - g) przeprowadzania badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin lub badań laboratoryjnych środków ochrony roślin, na potrzeby kontroli prowadzonej przez organy Inspekcji.

Art. 85a. Główny Inspektor jest organem właściwym do prowadzenia rejestru umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich, zgodnie z rozporządzeniem nr 2514/78/EWG z dnia 26 października 1978 r. w sprawie rejestracji w Państwach Członkowskich umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich (Dz. Urz. WE L 301 z 28.10.1978, z późn. zm.).

Art. 86. 1. Główny Inspektor współpracuje i reprezentuje Inspekcję przed organami Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wszelkie informacje wymagane przez tę Komisję z zakresu ochrony roślin i nasiennictwa.

3. Główny Inspektor może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe na cele fitosanitarne i jest odpowiedzialny za prawidłowe wydatkowanie przyznanych środków.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 4 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

Art. 87. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu zwalczania organizmów szkodliwych, stosowania środków ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 88. 1. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora.

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.

3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania Inspekcji na obszarze województwa, przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

4. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, złożony po uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, może tworzyć i znosić delegatury oraz oddziały wojewódzkiego inspektoratu.

Art. 89. 1. Główny Inspektorat i wojewódzki inspektorat są jednostkami budżetowymi.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia – Główny Inspektor.

3. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

4. Główny Inspektor może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu zadań wojewódzkiego inspektora, jeżeli jest to:

- 1) wskazane ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy lub
- 2) związane z wydatkowaniem środków na cele fitosanitarne.

Art. 90. 1. (uchylony)

1a. Wojewódzkim inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie rolnicze oraz co najmniej 2-letni staż pracy.

2. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego inspektora oraz na ich zastępców są wyłaniany w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzanego przez Głównego Inspektora.

2a. Kandydatami na stanowiska, o których mowa w ust. 2, mogą być osoby, które zdały egzamin, o którym mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3. W razie nieposiadania zaświadczenia potwierdzającego zdanie tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed Głównym Inspektorem.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2, w tym w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, oraz skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowe wymagania odnośnie kandydatów, mając na uwadze dobór osób o odpowiednich kwalifikacjach i umiejętnościach.

Art. 91. 1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać na piśmie pracowników Inspekcji, zwanych dalej „państwowymi inspektorami”, do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do przeprowadzania czynności kontrolnych, wydawania decyzji administracyjnych, oraz prowadzą rejestr tych upoważnień.

2. Państwowym inspektorem może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo lub kierunku pokrewnym albo posiada dyplom uzyskany w szkołach wyższych za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w kraju;
- 2) odbyła służbę przygotowawczą;
- 3) zdała egzamin przed komisją powołaną przez Głównego Inspektora z zakresu znajomości przepisów dotyczących spraw ochrony roślin i nasiennictwa, potwierdzony zaświadczeniem.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje Główny Inspektor i jest ono ważne przez okres 5 lat.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer upoważnienia;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
- 3) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub wykonywanej funkcji;
- 4) termin ważności upoważnienia;
- 5) datę i miejsce jego wydania.

4a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, do przeprowadzania czynności kontrolnych zawiera ponadto:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie organu przeprowadzającego kontrolę;
- 3) określenie zakresu kontroli;
- 4) oznaczenie podmiotu objętego kontrolą;
- 5) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 6) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego podmiotu.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie cofnięte, w szczególności w przypadku niewłaściwego wykonywania zadań przez państwowego inspektora.

Art. 92. 1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy oraz ich zastępcy, a także państwowi inspektorzy, są uprawnieni do:

- 1) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne, oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w których są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin, oraz na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, placówek pocztowych, przejść granicznych, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów ustawy, z przepisów o środkach ochrony roślin i przepisów o nasiennictwie;
- 2) kontroli dokumentów, żądania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, mających związek z przedmiotem kontroli i dotyczących spraw ochrony roślin, środków ochrony roślin i nasiennictwa;
- 3) bezpłatnego pobierania, za pokwitowaniem, prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

2. Do czynności, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać pracowników Inspekcji niebędących państwowymi inspektorami i osoby niebędące pracownikami Inspekcji.

Art. 93. 1. Państwowy inspektor wszczyna i prowadzi postępowanie kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1.

2. Państwowi inspektorzy w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych korzystają ze szczególnej ochrony prawnej przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Państwowy inspektor przeprowadzający czynności kontrolne nie ma obowiązku uzyskiwania przepustek przewidzianych w regulaminie wewnętrznym podmiotu kontrolowanego oraz nie podlega rewizji osobistej.

4. W szczególnych przypadkach Główny Inspektor może przeprowadzać czynności kontrolne przy pomocy państwowych inspektorów bez względu na obszar działania inspektoratów, w których ci inspektorzy są zatrudnieni.

Art. 94. 1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego, w jego obecności lub w obecności osoby upoważnionej przez ten podmiot.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane także w siedzibie Głównego Inspektora lub wojewódzkich inspektorów, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy.

3. Państwowy inspektor przeprowadza czynności kontrolne w sposób jak najmniej zakłócający funkcjonowanie podmiotu kontrolowanego.

Art. 95. 1. W toku postępowania kontrolnego państwowy inspektor może w szczególności:

- 1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;
- 2) pobierać próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego i środków ochrony roślin, w celu poddania ich analizom laboratoryjnym;
- 3) dokonywać sprawdzania akt i dokumentów oraz ewidencji i informacji lub danych w zakresie objętym kontrolą, sporządzania ich niezbędnych kopii, potwierdzonych przez podmiot kontrolowany lub osoby, o których mowa w art. 94 ust. 1, oraz urzędowego tłumaczenia na język polski, w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym;

- 4) dokonywać badania przebiegu określonych czynności;
- 5) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 6) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;
- 7) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 8) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 9) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 10) zabezpieczać dowody;
- 11) nałożyć, w celu uniemożliwienia zmiany tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub zmiany tożsamości środków ochrony roślin, plomby ze znakiem Inspekcji na:
 - a) pomieszczenia lub obiekty, w których są przechowywane lub magazynowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin,
 - b) środki transportu, w których są przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin,
 - c) opakowania, w których są przechowywane, magazynowane lub przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin;
- 12) dokonać zakupu środka ochrony roślin, jeżeli jest to niezbędne do sprawdzenia prawidłowości prowadzenia działalności w zakresie wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

1a. Plomby, o których mowa w ust. 1 pkt 11:

- 1) udostępnia Główny Inspektor;
- 2) są zdejmowane przez:
 - a) wojewódzkiego inspektora,
 - b) organy celne lub inne uprawnione organy,
 - c) odbiorcę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub środków ochrony roślin po ich dostarczeniu do miejsca przeznaczenia,
 - d) inne osoby, za zgodą wojewódzkiego inspektora.

1b. Środek ochrony roślin nabyty w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, podlega zwrotowi w toku kontroli, jeżeli jest w stanie nienaruszonym; należność za zwrócony produkt podlega zwrotowi.

2. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.

3. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Inspekcji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób pobierania próbek środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych,
 - 2) wzór protokołu pobrania próbek środków ochrony roślin,
 - 3) sposób zabezpieczenia próbek środków ochrony roślin,
 - 4) sposób postępowania z próbkami pobranymi do badań laboratoryjnych oraz pozostałościami po tych próbkach
- mając na względzie zapewnienie wysokiej jakości badań laboratoryjnych i bezpieczeństwo osób prowadzących badania.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób pobierania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
- 2) wzór protokołu pobrania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
- 3) sposób zabezpieczenia próbek pobranych do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
- 4) sposób postępowania z próbkami pobranymi do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin oraz pozostałościami po tych próbkach

– mając na względzie rodzaj materiału, z jakiego te próbki są pobierane oraz zapewnienie wiarygodności wyników badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin.

Art. 95a. 1. Badania laboratoryjne dotyczące składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu, mogą być wykonywane, na potrzeby kontroli prowadzonej przez organy Inspekcji, przez podmioty upoważnione na podstawie art. 85 pkt 7, jeżeli posiadają one certyfikat dobrej praktyki laboratoryjnej wydany na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub uzyskany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.

2. Organy Inspekcji mogą przekazać podmiotowi, wykonującemu badania laboratoryjne na potrzeby kontroli, o której mowa w ust. 1, dane dotyczące tego środka niezbędne do przeprowadzenia tych badań.

3. Podmiot wykonujący badania laboratoryjne na potrzeby kontroli, o której mowa w ust. 1, nie może:

- 1) wykorzystywać danych dotyczących środka ochrony roślin, otrzymanych od organów Inspekcji, w celach innych niż przeprowadzenie tych badań;
- 2) przekazywać danych, o których mowa w pkt 1, innym podmiotom ani podawać ich do publicznej wiadomości.

Art. 95b. 1. Jeżeli analizy laboratoryjne przeprowadzone na potrzeby kontroli składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu wykazały, że skład ten lub te właściwości zostały zmienione, kontrolowany podmiot jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzenia tych analiz.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.

4. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym przeprowadzono analizy stanowiące podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.

5. Określonej opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.

6. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot został powiadomiony.

7. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

8. Od nieuiszczonych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.

9. Egzekucja określonych opłat, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 96. 1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do przeprowadzenia czynności kontrolnych następuje na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, materiał siewny, środki ochrony roślin, akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości lub uzasadnionych podejrzeń co do ich występowania, stwierdzonych w toku postępowania kontrolnego, z wyłączeniem roślin lub produktów ulegających łatwemu zepsuciu.

3. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora.

4. Do postanowień o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 97. Zabezpieczenie dowodów, o których mowa w art. 96 ust. 2, następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu albo
- 2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1, albo
- 3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, do przechowania przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany.

Art. 98. 1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) czas trwania postępowania kontrolnego;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego czynności kontrolne;
- 3) nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego;
- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w toku przeprowadzanego postępowania kontrolnego, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości wraz z określeniem naruszonego przepisu ustawy, przepisów o nasiennictwie lub przepisów innych ustaw;
- 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli;
- 6) informację o zabezpieczonych dowodach i pobranych próbach;
- 7) ewentualne zalecenia pokontrolne.

3. Protokół kontroli podpisuje państwowy inspektor i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

4. Podmiot kontrolowany może zgłosić do ustaleń zawartych w protokole kontroli umotywowane zastrzeżenia, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, do organu zlecającego kontrolę.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, organ zlecający kontrolę rozpatruje wniesione zastrzeżenia w ciągu 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

6. Aneks do protokołu, o którym mowa w ust. 5, podpisuje przeprowadzający czynności kontrolne, sporządzający aneks i podmiot kontrolowany.

7. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części organ zlecający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 99. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Inspekcji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 100. 1. Przepisów art. 98 i 99 nie stosuje się przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej.

2. Przepisy art. 93–98 stosuje się odpowiednio do osób upoważnionych na podstawie art. 92 ust. 2.

Art. 101. 1. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału umundurowania i okres jego zużycia,
- 2) wzory, kolory i normy umundurowania,
- 3) wzór odznaki,
- 4) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania i odznaki,

- 5) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru,
- 6) stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do noszenia umundurowania i odznaki, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań

– biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 102. 1.¹⁷⁾ Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

1.¹⁸⁾ **Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.**

2. Główny Inspektor w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami jednostek i służb, o których mowa w ust. 1, ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi jednostkami i służbami.

3.¹⁹⁾ Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonuje również Służba Celna w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

3.²⁰⁾ **Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.**

Art. 103. 1. Inspekcja może świadczyć usługi w zakresie:

- 1) pobierania prób, przeprowadzania badań makroskopowych i laboratoryjnych oraz dokonywania oceny organoleptycznej – na zlecenie wnioskodawcy;
- 2) przeprowadzania szkoleń;
- 3) sprzedaży etykiet, formularzy etykiet, paszportów roślin, formularzy paszportów roślin lub plomb urzędowych w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz wydawnictw, a także usług informatycznych;
- 4) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji.

1a. Inspekcja świadczy usługi polegające na ocenie organoleptycznej, badaniach makroskopowych oraz badaniach laboratoryjnych, o których mowa w art. 10a ust. 1, art. 16 ust. 4 i 4a oraz art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b i ust. 6a, oraz pobieraniu prób do tych badań.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. Stawki opłat za sprzedaż wydawnictw i usług informatycznych oraz za czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, ustala Główny Inspektor lub wojewódzki inspektor, na podstawie poniesionych wydatków.

5. Jeżeli w wyniku badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, stwierdzono organizmy kwarantannowe, opłaty nie pobiera się.

Art. 104. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za:

- 1) usługi, o których mowa w art. 103 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1a,
- 2) wydawanie etykiet, paszportów roślin lub plomb urzędowych lub wydawanie formularzy paszportów roślin w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 15

– mając na uwadze w szczególności rzeczywiste koszty wykonania badań, koszty dojazdu, wielkość partii lub przesyłek poddanych kontroli, wielkość badanych prób, koszty związane z prowadzeniem szkoleń oraz koszty przygotowania etykiet, paszportów roślin i plomb urzędowych.

¹⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 18.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 80 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 20.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 80 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

Art. 105. (uchylony)

Art. 106. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji, siedziby i obszar działania wojewódzkich inspektoratów oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, uwzględniając zakres zadań Inspekcji i sposób ich realizacji.

Rozdział 6

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy**Art. 107. 1.** Kto:

- 1) wprowadza, przemieszcza, hoduje lub przechowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmy szkodliwe bez pozwolenia lub dokumentu przewozowego, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 35,
- 2) uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji wykonywanie czynności urzędowych,
- 3) nie współdziała z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych,
- 3a) (uchylony)
- 4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2 albo art. 14 ust. 1,
- 5) nie wykonuje nakazów lub zakazów wprowadzonych na podstawie art. 8 ust. 5,
- 5a) nie informuje na piśmie wojewódzkiego inspektora o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy lub nie informuje wojewódzkiego inspektora o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy w terminach, o których mowa w art. 8a ust. 2 lub 3,
- 6) nie przestrzega wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 5 i 6,
- 7) nie poinformuje o uwolnieniu się do środowiska organizmów kwarantannowych,
- 8) wprowadza lub przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, niespełniające wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 1,
- 9) wprowadza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zakazane,
- 10) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 1,
- 10a) nie przechowuje paszportów roślin przez okres, o którym mowa w art. 16 ust. 21,
- 10b) nie będąc do tego upoważnionym zdejmuje plomby, o których mowa w art. 18 ust. 6b lub art. 95 ust. 1 pkt 11,
- 11) nie przestrzega przepisów wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3,
- 12) przemieszcza przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające warunków, o których mowa w art. 36 ust. 5
- 13) (uchylony)
- 14) (uchylony)
- 15) (uchylony)
- 15a) (uchylony)
- 16) (uchylony)
- 17) (uchylony)
- 18) (uchylony)
- 19) (uchylony)
- 20) (uchylony)
- 21) (uchylony)

- 22) (uchylony)
- 23) (uchylony)
- 24) (uchylony)
- 25) (uchylony)
- 26) (uchylony)
- 27) (uchylony)
- 28) (uchylony)
- 29) (uchylony)
- 30) (uchylony)
- 31) (uchylony)

– podlega karze grzywny.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 108. 1. Kto:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2270 zł.

2. Opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu.

3. Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.

4. Opłaty sankcyjnej nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym popełniono czyn stanowiący podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.

5. Określonej opłaty sankcyjnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.

6. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot został powiadomiony.

7. Po przerwaniu biegu przedawnienia, biegnie ono na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

8. Od nieuiszczonych w terminie opłat sankcyjnych pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.

9. Egzekucja określonych opłat sankcyjnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 109. (uchylony)

Art. 110. (pominięty)

Art. 111. 1. Pracownicy Głównego Inspektoratu Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz pracownicy wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa w rozumieniu przepisów tej ustawy.

2. Przepisy art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ust. 2 pkt 1 nie dotyczą pracowników, o których mowa w ust. 1.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, którzy otrzymali upoważnienia Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora do załatwiania spraw w ich imieniu, są obowiązani spełnić wymagania, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 112. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa utworzonej na podstawie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 253, z późn. zm.²¹⁾), należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa określoną w niniejszej ustawie.

Art. 113. Do spraw w zakresie dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących klasyfikacji środków ochrony roślin i treści etykiety-instrukcji stosowania.

Art. 114. W przypadku gdy obowiązki w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych zostały określone w decyzji wydanej przez wojewódzkiego inspektora na podstawie dotychczasowych przepisów, a następnie szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu tych organizmów i zapobieganiu ich rozprzestrzenianiu się zostały określone na podstawie przepisów art. 10, w sposób inny niż określony w decyzji wojewódzkiego inspektora, wojewódzki inspektor uchyla decyzję i określa obowiązki w zakresie zwalczania danego organizmu szkodliwego i zapobiegania jego rozprzestrzenianiu się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 115. Z dniem wejścia w życie ustawy do niewniesionych w terminie należności pieniężnych z tytułu opłat stanowiących dochód państwa wynikających z przepisów dotychczasowych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisy o umarzaniu należności państwowych.

Art. 116. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania.

Art. 116a. Zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, upoważnienia jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, w zakresie wykonywania zabiegów środków ochrony roślin oraz upoważnienia do przeprowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

Art. 117. 1. Zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, z wyjątkiem zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających substancję aktywną niedopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską.

2. Podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, zawierającego substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, jest obowiązany do przedstawienia:

- 1) wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących tożsamości i właściwości substancji aktywnej, potwierdzających, że substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Unii Europejskiej dla tej substancji;
- 2) dokumentacji, o której mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 i 3.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz środowiska, a także ustalenia dokonane w tym zakresie z Komisją Europejską.

4. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do środka ochrony roślin zawierającego kilka substancji aktywnych wymienionych w rozporządzeniach Komisji Europejskiej²²⁾, jeżeli Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin wszystkich substancji aktywnych tego środka.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. poz. 820, 1689, 1923 i 2055, z 2003 r. poz. 594, z 2004 r. poz. 1492, 2408 i 2703, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2016 r. poz. 1250.

²²⁾ Rozporządzenia Komisji Europejskiej:

- nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia pierwszego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
- nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia drugiego i trzeciego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,
- nr 1112/2002 z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia czwartego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

5. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną wymienioną w rozporządzeniach Komisji Europejskiej i w stosunku do której Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin, zezwolenie na dopuszczenie do obrotu danego środka ochrony roślin wydaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, określających wymagania w zakresie szczegółowej dokumentacji środka ochrony roślin niezbędnej do przeprowadzenia badań skuteczności jego działania i do wydania opinii w sprawie jego szkodliwości dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska.

6. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja Europejska podjęła decyzję o:

- 1) niedopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin – zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin zawierającego tę substancję podlega cofnięciu;
- 2) dopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin – podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin zawierającego tę substancję aktywną jest obowiązany do przedstawienia wyników badań, informacji, danych oraz ocen, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2–4, w celu opracowania ocen i raportów w terminie określonym przez Komisję Europejską.

7. Termin określony przez Komisję Europejską, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie ma zastosowania do substancji aktywnych, dla których został ustalony okres przejściowy w Traktacie między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanym w dniu 16 kwietnia 2003 r. w Atenach.

8. W przypadku utraty ważności zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych, przepis art. 46 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 118. Jeżeli badania, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3 i 4, zostały wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub jeżeli metody tych badań nie zostały określone w przepisach o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, minister właściwy do spraw rolnictwa może uznać, w drodze postanowienia, badania, jeżeli zostały one wykonane metodami, które są uznane przez organizacje międzynarodowe.

Art. 119. Wykorzystanie danych zawartych w dokumentacji środka ochrony roślin, dopuszczonego do obrotu przed podjęciem decyzji przez Komisję Europejską o dopuszczeniu jego substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 120. 1. Środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy klasyfikuje się pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczół i organizmów wodnych, zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Koszty związane z klasyfikowaniem środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1, pokrywa podmiot wymieniony w art. 39 ust. 1.

Art. 121. (pominięty)

Art. 121a. Podmioty wpisane do rejestru producentów na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się podmiotami wpisanymi do rejestru przedsiębiorców w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 122. Zezwolenia na hodowlę lub przetrzymywanie organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 123. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 5, art. 36 ust. 8, art. 38, art. 47 ust. 2 i art. 47a ust. 5 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 1398 i 2019 oraz z 2003 r. poz. 1188, 1299 i 2020) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 7, art. 43 ust. 5, art. 45 ust. 3, art. 60, art. 75 ust. 6, art. 76 ust. 7 i 8, art. 101 ust. 2 i art. 104 pkt 1 niniejszej ustawy.

Art. 124. (pominięty)

Art. 125. Traci moc ustawa z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 1398 i 2019 oraz z 2003 r. poz. 1188, 1299 i 2020).

Art. 126. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej²³⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 6–8, art. 10, art. 12 ust. 1–3 oraz ust. 5 i 6, art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i c, pkt 3 i 4 oraz ust. 3–8, art. 16 ust. 1 pkt 1, ust. 2–14, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 20, art. 22 ust. 1 i 2, art. 33–35 i art. 104 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r.;
- 2) art. 32, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

²³⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.